

گزارش یک مورد پارگی مری

دکتر محمد رحیم وکیلی^۱، بیتا شهباززادگان^۲

گزارش مورد

چکیده

مقدمه: پارگی مری از دیدگاه مرگ و میر، یکی از کشنده‌ترین آسیب‌های دستگاه گوارش است. علل پارگی مری، اقدامات تشخیصی، ترومما و سندرم Boerhaave می‌باشد. با وجود ندرت بروز پارگی مری بعد از استفراغ، خطر مرگ و میر بالای دارد. بنا بر این، تشخیص به موقع و درمان جراحی ضروری می‌باشد.

گزارش مورد: بیمار آقای ۴۴ ساله‌ای بود که به علت درد شدید قفسه‌ی سینه به اورژانس داخلی مراجعه کرده و حدود ۴ ساعت قبل از مراجعته به دنبال خوردن تخم مرغ دچار استفراغ شده بود. شدت استفراغ زیاد نبود و بیشتر در سمت راست قفسه‌ی سینه درد داشت. بعد از تشخیص پارگی مری، بیمار توراکوتومی شد.

نتیجه‌گیری: پارگی مری یک اورژانس واقعی است و تشخیص سریع و به موقع آن، نقش بهسازی در نتیجه‌های درمان و کاهش عوارض و مرگ و میر دارد.

واژگان کلیدی: پارگی مری، درد سینه، سندرم Boerhaave

ارجاع: وکیلی محمد رحیم، شهباززادگان بیتا. گزارش یک مورد پارگی مری. مجله دانشکده پزشکی اصفهان ۱۳۹۴؛ ۳۳: ۳۶۱-۲۱۰۴-۲۱۰۲.

آمبولی ریه و پانکراتیت حاد نسبت داده می‌شود (۲).

درمان غیر جراحی پارگی، در شرایط خاصی انجام می‌شود و به عکس‌برداری دقیق از مری نیاز دارد. درمان اصلی این بیماری، جراحی است (۳).

تشخیص با علامیم بالینی مطرح و با تصویربرداری با استفاده از ماده‌ی حاجب تأیید می‌شود. لازم است در بر خورد با بیماری که با تنگی نفس و درد سینه مراجعه کرده است، علاوه بر عوامل شایع، پارگی مری هم مد نظر قرار گیرد (۲).

معرفی بیمار

بیمار آقای ۴۴ ساله‌ای بود که به علت درد شدید قفسه‌ی سینه، به اورژانس داخلی مراجعه نمود. حدود ۴ ساعت قبل از مراجعه، به دنبال خوردن تخم مرغ دچار استفراغ شده بود که شدت آن زیاد نبود و به طور بسیار معمولی و با یک بار استفراغ کردن تهوع هم برطرف شده بود. درد، بیشتر در سمت راست قفسه‌ی سینه بود. بعد از بررسی‌های اولیه و گرفتن نوار قلبی، مشکلات قلبی رد شد و مشاوره‌ی جراحی انجام شد.

مقدمه

پارگی مری، یک اورژانس واقعی است. تشخیص سریع و به موقع پارگی مری نقش بهسازی در نتیجه‌های درمان و کاهش عوارض و مرگ و میر دارد. تشخیص دیرهنگام، به خصوص در پارگی‌های داخل قفسه‌ی سینه، با میزان بالایی از عوارض و مرگ و میر همراه است و همین موضوع باعث شده است که در پارگی‌های داخل قفسه‌ی سینه و مری با تشخیص دیررس، روش درمانی یکسان و مشترکی وجود نداشته باشد (۱).

پارگی مری یکی از کشنده‌ترین انواع Mediastinitis‌ها می‌باشد که برای نشان دادن مرگ و میر بالای آن، اغلب از آن به عنوان «مصبیت» یاد می‌شود. علل پارگی مری شامل اقدامات تشخیصی (آندوسکوبی)، اجسام خارجی، ترومما و سندرم Boerhaave است. پارگی بعد از استفراغ یا سندرم Boerhaave، عامل ۱۰-۱۵ درصد موارد می‌باشد. مهم‌ترین عامل در نجات بیمار، تشخیص زودرس می‌باشد که کلید این کار، شک بالینی بالا می‌باشد. متأسفانه به علت نادر بودن این عارضه، اغلب اشتباه تشخیص داده می‌شود و علامیم بیمار به سایر بیماری‌های جدی و شایع مانند سکته‌ی قلبی، زخم معده‌ی پاره شده،

- ۱- استادیار، گروه جراحی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل، اردبیل، ایران
- ۲- کارشناس ارشد، گروه آموزش پرستاری، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اردبیل و دانشجوی دکتری، گروه آموزش بهداشت و ارتقای سلامت، دانشکده‌ی بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران، تهران، ایران

Email: bitashahbaz2004@yahoo.com

نویسنده‌ی مسؤول: بیتا شهباززادگان

اطمینان از عدم نشت، رژیم غذایی شروع شد و روز هشتم بیمار مرخص گردید و در بررسی‌های بعدی مشکلی نداشت.

بحث

پارگی خود به خودی مری، اولین بار توسط پزشک هندی در سال ۱۷۲۴ توصیف شد^(۴). بروز علایم به دنبال نیروی ناشی از استفراغ رخ می‌دهد. سندرم Boerhaave به علت افزایش فشار داخل مری ایجاد می‌شود که در اثر اتساع ناگهانی مری در یک فضای بسته به وجود می‌آید^(۵). علل پارگی مری، اقدامات تشخیصی (آندوسکوپی)، اجسام خارجی، ترومای خارجی و سندرم Mediastinitis شدید و کشنده که ناشی از ورود ترشحات دستگاه گوارش و مواد غذایی به فضای پلور و میان سینه می‌باشد، منجر می‌گردد^(۶).

در بین افرادی که دچار پارگی کامل مری شده‌اند، اگر درمان در ۲۴ ساعت اول بروز علایم باشد، مرگ و میر ۱۳-۲۴ درصد می‌باشد؛ در درمان بین ۲۴-۲۸ ساعت بعد از شروع علایم، ۳۳-۶۵ درصد و در درمان پس از ۴۸ ساعت، ۸۹ درصد مرگ و میر مشاهده شده است^(۷). شایع ترین علامت این سندرم درد پشت استرnum می‌باشد و علایم مرتبط با آن دیسفاری اودینوفرازی، دردهای قفسه‌ی سینه، پلورتیک و تنگی نفس است^(۸).

سندرم Boerhaave در بیماری زینه‌ای مری در طرف چپ قفسه‌ی سینه و در بالای محل اتصال مری به معده، ایجاد می‌گردد^(۹). پارگی خود به خود مری در غیاب هر گونه اختلال عملکردی یا بیماری مری، یک اتفاق نادر است.

در نهایت، لازم است متخصصین داخلی و جراحی، پارگی مری را به عنوان یکی از گزینه‌ها در نظر داشته باشند؛ چرا که عدم تشخیص به موقع سبب صدمات جبران ناپذیری به بیمار می‌گردد و تشخیص زودهنگام این بیماری، نجات بخش جان بیماران می‌باشد.

در معاینه‌ی بالینی بیمار، فشار خون ۱۳۰/۸۰ میلی‌متر جیوه و تعداد ضربان قلب (PR یا Pulse rate) ۱۰۰ در دقیقه بود؛ دمای بدن و سایر علایم طبیعی بود و بیمار از درد قفسه‌ی سینه در قسمت راست شاکی بود. سمع ریوی، کاهش صدای واضح نداشت، آمفیزم ناحیه‌ی گردنی دیده نشد. درصد اشیاع اکسیژن ۹۵ درصد با ماسک اکسیژن بود؛ البته، افت درصد اشباع بدون ماسک هم نداشت. معاینات شکم طبیعی بود و Gardening و Tenderness وجود نداشت. در گرافی انجام شده، پلورال افیوژن سمت راست مشاهده شد و پنوموتوراکس (وجود هوا در حفره‌ی جنب) دیده نشد.

در تشخیص‌های افتراقی، پارگی مری هم مطرح شد. از یک طرف، شکایت بیمار در شرح حال، از شدت تهوع و استفراغ نبود و استفراغ را یک بار و بسیار کم شدت مطرح می‌کرد و همچنین در معاینات، هیچ آمفیزمی نداشت، اما از سوی دیگر، به خاطر درد شدید قفسه‌ی سینه و نبود یافته‌های قلبی و افزایش درد بدون جواب به مسکن حتی مسکن مخدوش، پارگی خود به خود مری مطرح شد؛ اما چون پلورال افیوژن قابل ملاحظه در سمت راست قفسه‌ی سینه مشاهده شد، قبل از انجام ازوفاگوگرام، اقدام به تعییه‌ی Chest tube شد و محتویات داخل معده از داخل قفسه‌ی سینه خارج گردید و پارگی مری مسجل شد. از این رو، بیمار برای توراکوتومی آماده شد. به دلیل این که افیوژن در سمت راست بود، توراکوتومی راست انجام شد. ترشحات داخل ریه که حاوی مواد غذایی هم بودند، شستشو داده شد. مری که حدود ۴ سانتی‌متر در یک سوم تھاتی در ناحیه‌ی لنزال پاره شده بود، در دو لایه با سوچورهای جداگانه ترمیم شد و با عضله‌ی بین دندانهای پس از آزاد کردن و خارج کردن یک دندن حمایت گردید و Chest tube تعییه و سپس لپاراتومی انجام شد.

جهت احتیاط، برای بیمار، لوله‌ی تغذیه از طریق ژئنوم (Ne per os) NPO (Feeding jejunostomy) بود و مایع درمانی گردید و پس از آن، ازوفاگوگرام انجام شد. پس از

References

1. Daneshvar Kakhki A, Badiee A, Ghoncheh M, Abbasi A. Primary repair of an intrathoracic esophageal perforation with late diagnosis; review of literatures and discussion. *Iran J Surg* 2004; 12 (33): 77-82. [In Persian].
2. Mahmoodlou R. Boerhaave's syndrome presenting. *Urmia Med J* 2011; 22(2): 152-4. [In Persian].
3. Salo JA, Seppala KM, Pitkaranta PP, Kivilaakso EO. Spontaneous rupture and functional state of the esophagus. *Surgery* 1992; 112(5): 897-900.
4. Mota HJ, Ximenes NM, Medeiros AC. Postemetic rupture of the esophagus: Boerhaave's syndrome. *J Bras Pneumol* 2007; 33(4): 480-3.
5. Younes Z, Johnson DA. The spectrum of spontaneous and iatrogenic esophageal injury: perforations, Mallory-Weiss tears, and hematomas. *J Clin Gastroenterol* 1999; 29(4): 306-17.
6. Cho S, Jheon S, Ryu KM, Lee EB. Primary esophageal repair in Boerhaave's syndrome. *Dis Esophagus* 2008; 21(7): 660-3.
7. Bjerke HS. Boerhaave's syndrome and barogenic injuries of the esophagus. *Chest Surg Clin N Am* 1994; 4(4): 819-25.
8. Singh GS, Slovis CM. "Occult" Boerhaave's syndrome. *J Emerg Med* 1988; 6(1): 13-6.
9. Schwartz SI, Fischer JE, Daly JM, Shires GT. Principles of surgery. 7th ed. New York, NY: McGraw-Hill; 1998. p. 1156-8.

Esophageal Rupture; A Case Report

Mohammad Rahim Vakili MD¹, Bita Shahbazzadegan MSc²

Case Report

Abstract

Background: One of the most lethal damages of the gastrointestinal tract is esophageal perforation. The prevalent causes of esophageal perforation are diagnosis interventions, trauma, and Boerhaave's syndrome. Although esophageal perforation after vomiting is rare, but has a high mortality risk; therefore, early diagnosis and treatment is essential.

Case Report: The patient was a 44-year-old man admitted to the emergency room due to severe chest pain with a history of vomiting after eating egg, 4 hours ago. Vomiting was not too severe and the pain was in the right chest. After the diagnosis of esophageal rupture, the patient underwent thoracotomy.

Conclusion: As esophageal perforation is a real emergency, on-time diagnosis and treatment is vital.

Keywords: Esophageal rupture, Chest Pain, Boerhaave's syndrome

Citation: Vakili MR, Shahbazzadegan B. **Esophageal Rupture; A Case Report.** J Isfahan Med Sch 2016; 33(361): 2102-4

1- Assistant Professor, Department of Surgery, School of Medicine, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran
2- Department of Nursing, School of Medicine, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil AND PhD student, Department of Health Education and Health Promotion, School of Health, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Corresponding Author: Bita Shahbazzadegan MSc, Email: bitashahbaz2004@yahoo.com